

"Mirant a Crist veiem la bellesa, el bé, la veritat"

Dij, 29/11/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 28 de novembre 2018

Catequesi sobre els Manaments.

14-B: La llei nova en Crist i els desitjos segons l'Esperit.

Estimats germans i germanes, bon dia!

En la catequesi d'avui, que acaba el camí dels Deu Manaments, podem agafar com a tema clau el dels desitjos, que ens permet repassar el camí recorregut i resumir els passos realitzats llegint el text del Decàleg, sempre a la llum de la revelació plena en Crist.

Vam començar per l'agraïment com a base de la relació de confiança i obediència: Déu, ho hem vist, no demana res abans d'haver donat Ell molt més. Ens convida a l'obediència per redimir-nos de l'engany de les idolatries que tenen tant poder sobre nosaltres. De fet, cercar la realització pròpia en els ídols d'aquesta manera ens buida i ens esclavitza mentre que el que dóna l'estatura i la consistència és la relació amb Ell, en Crist, ens fa fills de la seva paternitat (cf. Ef 3,14-16).

Això implica un procés de benedicció i alliberament que són el repòs veritable, autèntic. Tal com diu el salm: "Només en Déu la meva ànima troba repòs: d'ell em ve la meva salvació" (Sal 62,2).

Aquesta vida alliberada es converteix en acolliment de la nostra història personal i ens reconcilia amb el que, des de la infantesa fins el present, hem viscut, fent-nos adults i capaços de donar el seu valor exacte a la realitat i a les persones de la nostra vida. Per aquest camí entrem en la relació amb el proïsme que, a partir de la amor que Déu mostra en Jesucrist, és una crida a la bellesa de la fidelitat, de la generositat i de l'autenticitat.

Però per viure així -és a dir en la bellesa de la fidelitat, de la generositat i de l'autenticitat- necessitem un cor nou, habitat per l'Esperit Sant (cf. Ez 11, 19, 36, 26). Em pregunto: com funciona aquest "transplantament" de cor, del cor vell al cor nou? Mitjançant el do de desitjos nous (cf. Rm 8,6) que se sembren en nosaltres per la gràcia de Déu, especialment a través dels Deu Manaments duts a la pràctica per Jesús, com Ell ensenya en el "sermó de la muntanya" (cf. Mt 5,17-48). De fet, en la contemplació de la vida descrita pel decàleg, amb una existència agraïda, lliure, autèntica, de benedicció, adulta, que cuida i estima la vida, fidel, generosa i sincera, nosaltres, gairebé sense adonar-nos-en ens troben davant del Crist. El Decàleg és la seva "radiografia", el descriu com un negatiu fotogràfic que deixa aparèixer la seva cara - com en el sant Sudari. I així l'Esperit Sant fecunda el nostre cor posant-hi els desitjos que són un do seu, els desitjos de l'Esperit. Desitjar segons l'Esperit, desitjar seguint el ritme de l'Esperit, desitjar amb la música de l'Esperit.

Mirant a Crist veiem la bellesa, el bé, la veritat. I l'Esperit genera una vida que, seguint aquests desitjos, fa que neixin en nosaltres l'esperança, la fe i l'amor.

Així descobrim millor què significa que el Senyor Jesús no ha vingut per destruir la llei sinó per complir-la, per fer-la créixer, i mentre la llei segons la carn era una sèrie de prescripcions i de prohibicions, segons l'Esperit aquesta mateixa llei es converteix en vida (cf. Jn 6,63; Ef 2,15) perquè ja no és una norma sinó que és la mateixa carn de Crist, que ens estima, ens busca, ens perdona, ens consola i en el seu cos refà la comunió amb el Pare, perduda per la desobediència del pecat. I així la negativitat literària, la negativitat en l'expressió dels manaments - "no robar", "no insultar", "no matar"- el "no" es transforma en una actitud positiva: estimar, donar cabuda als altres en el meu cor, tots desitjos que sembren positivitat; i aquesta és la plenitud que Jesús ha vingut a portar-nos.

En Crist, i només en Ell, el Decàleg deixa de ser una condemna (cf. Rm 8,1) i es converteix en l'autèntica veritat de la vida humana, que és desig d'amor - que neix d'un desig del bé, de fer el bé - desig de joia, desig de pau, de magnanimitat, de benevolència, de bondat, de fidelitat, de mansuetud, d'autocontrol. D'aquells "no" es passa a aquest "si": l'actitud positiva d'un cor que s'obre amb la força de l'Esperit Sant.

Per això serveix cercar Crist en el Decàleg: per fecundar el nostre cor perquè sigui ple d'amor i que s'obri a l'obra de Déu. Quan l'home segueix el desig de viure segons Crist, aleshores està obrint la porta a la salvació, que arribarà sempre, perquè Déu Pare és generós i, com diu el Catecisme, "té set que nosaltres tinguem set d'Ell" (n.2.560).

Si hi ha mals desitjos que fan malbé l'home (cf. Mt 15,18-20), l'Esperit posa en el nostre cor els seus sants desitjos, que són la llavor de la vida nova (cf. 1Jn 3,9). La vida nova, de fet, no és un esforç titànic per ser coherents amb una norma, sinó que la vida nova és el mateix esperit de Déu que comença a conduir-nos fins els seus fruits, en una gran sinèrgia entre la nostra joia de ser estimats i la seva joia d'estimar-nos. Es troben les dues joies: la joia de Déu d'estimar-nos i la nostra joia de ser estimats.

Això és el Decàleg per a nosaltres cristians: contemplar Crist per obrir-nos a rebre el seu cor per rebre els seus desitjos, per rebre el seu Esperit Sant